

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a patra)

3 februarie 2022(*)

„Trimitere preliminară – Directiva 2014/24/UE – Articolul 72 – Modificarea contractului în cursul perioadei sale de valabilitate – Cesiune a acordurilor-cadru – Contractant nou care a preluat, în urma declarării falimentului contractantului inițial, drepturile și obligațiile atribuite acestuia din urmă în temeiul unui acord-cadru – Necesitatea sau lipsa necesității unei noi proceduri de atribuire a contractului”

În cauza C-461/20,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Högsta förvaltningsdomstolen (Curtea Administrativă Supremă, Suedia), prin decizia din 15 septembrie 2020, primită de Curte la 24 septembrie 2020, în procedura

Advania Sverige AB,

Kammarkollegiet

împotriva

Dustin Sverige AB,

CURTEA (Camera a patra),

compusă din doamna K. Jürimäe, președintă a Camerei a treia, îndeplinind funcția de președinte al Camerei a patra, domnii S. Rodin (raportor) și N. Piçarra, judecători,

avocat general: domnul H. Saugmandsgaard Øe,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru Advania Sverige AB, de T. Wanselius;
- pentru Kammarkollegiet, de A. Ekberg și A. Thomsen, în calitate de agenți;
- pentru Dustin Sverige AB, de C. Bokwall și L. Håkansson Kjellén, advokater;
- pentru guvernul austriac, de J. Schmoll, în calitate de agent;
- pentru Comisia Europeană, de P. Ondrůšek, K. Simonsson și G. Tolstoy, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 9 septembrie 2021,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 72 alineatul (1) litera (d) punctul (ii) din Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO 2014, L 94, p. 65).
- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Advania Sverige AB (denumită în continuare „Advania”) și Kammarkollegiet (Agenția Națională pentru Servicii Juridice, Financiare și Administrative, Suedia) (denumită în continuare „Agenția Națională pentru Servicii Juridice”), pe de o parte, și Dustin Sverige AB (denumită în continuare „Dustin”), pe de altă parte, în legătură cu decizia acestei agenții de a aproba cesiunea a patru acorduri-cadru fără o nouă procedură de achiziție în conformitate cu Directiva 2014/24.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

- 3 Considerentele (107) și (110) ale Directivei 2014/24 au următorul cuprins:

„(107) Este necesar să se precizeze condițiile în care modificarea unui contract pe perioada executării sale necesită o nouă procedură de achiziție, ținând cont de jurisprudența relevantă a Curții de Justiție a Uniunii Europene. Este obligatoriu să se desfășoare o nouă procedură de achiziție în cazul în care sunt aduse modificări semnificative contractului inițial, în special cu privire la domeniul de aplicare și conținutul drepturilor și obligațiilor reciproce ale părților, inclusiv la distribuirea drepturilor de proprietate intelectuală. Modificările de acest tip demonstrează intenția părților de a renegocia clauze sau condiții esențiale ale contractului respectiv. Acest lucru este valabil cu precădere în cazul în care condițiile modificate ar fi avut o influență asupra rezultatului procedurii, dacă ar fi fost incluse în procedura inițială.

[...]

(110) În conformitate cu principiile egalității de tratament și transparenței, ofertantul câștigător nu ar trebui înlocuit, de exemplu, în cazul în care contractul este reziliat din cauza deficiențelor de executare, cu un alt operator economic fără reluarea competiției pentru contractul respectiv. Cu toate acestea, ofertantul câștigător care execută contractul ar trebui să poată întreprinde, în special în cazul în care contractul a fost atribuit mai multor întreprinderi, anumite schimbări structurale în cursul perioadei de executare a contractului, cum ar fi reorganizări interne, preluări, fuziuni și achiziții sau declararea insolvenței. Aceste modificări structurale nu ar trebui să necesite în mod automat noi proceduri de achiziție pentru toate contractele de achiziții publice executate de ofertantul respectiv.”

- 4 Articolul 72 din Directiva 2014/24, intitulat „Modificarea contractului în cursul perioadei sale de valabilitate”, prevede:

„(1) Contractele și acordurile-cadru pot fi modificate fără o nouă procedură de achiziții în conformitate cu prezenta directivă în oricare dintre următoarele cazuri:

[...]

- (d) atunci când un nou contractant îl înlocuiește pe cel căruia autoritatea contractantă i-a atribuit inițial contractul, drept consecință:
 - (i) a unei clauze sau opțiuni de revizuire fără echivoc, în conformitate cu litera (a);
 - (ii) a preluării poziției contractantului inițial prin succesiune universală sau parțială, ca urmare a unor operațiuni de restructurare a societății comerciale, inclusiv preluare, fuziune, achiziție sau insolvență, de către un alt operator economic care îndeplinește criteriile de selecție calitativă

stabilite inițial, cu condiția ca aceasta să nu implice alte modificări substanțiale ale contractului și să nu se facă în scopul de a eluda aplicarea prezentei directive, sau

(iii) a asumării de către autoritatea contractantă însăși a obligațiilor contractantului principal față de subcontractanții săi, în cazul în care această posibilitate este prevăzută în legislația națională în temeiul articolului 71;

(e) atunci când modificările, indiferent de valoarea lor, nu sunt substanțiale în sensul alineatului (4).

[...]

(4) Modificarea unui contract sau a unui acord-cadru în cursul perioadei sale de valabilitate este considerată substanțială în sensul alineatului (1) litera (e) atunci când, prin această modificare, contractul sau acordul-cadru prezintă caracteristici care diferă în mod substanțial de cele ale documentului inițial. În orice caz, fără a aduce atingere alineatelor (1) și (2), o modificare este considerată substanțială atunci când este îndeplinită cel puțin una dintre următoarele condiții:

(a) modificarea introduce condiții care, dacă ar fi fost incluse în procedura inițială de achiziții, ar fi permis admiterea altor candidați decât cei selectați inițial sau acceptarea unui alt ofertant decât cel acceptat inițial sau ar fi atras alți participanți la procedura de achiziție;

(b) modificarea schimbă balanța economică a contractului sau a acordului-cadru în favoarea contractantului într-un mod care nu a fost prevăzut în contractul sau acordul-cadru inițial;

(c) modificarea extinde domeniul de aplicare al contractului sau al acordului-cadru în mod considerabil;

(d) un nou contractant îl înlocuiește pe cel căruia autoritatea contractantă i-a atribuit inițial contractul, în alte cazuri decât cele prevăzute la alineatul (1) litera (d).

[...]”

Dreptul suedez

5 Lagen (2016:1145) om offentlig upphandling (Legea nr. 1145 din 2016 privind achizițiile publice) prevede, la articolul 13 alineatul 1 din capitolul 17, că un contract sau un acord-cadru poate fi modificat prin înlocuirea unui furnizor cu un alt furnizor, fără o nouă procedură de achiziție, dacă:

„1. noul furnizor se substituie în totalitate sau în parte furnizorului inițial, ca urmare a unor operațiuni de restructurare a societății comerciale, inclusiv preluare, fuziune, achiziție sau insolvență, și

2. împrejurarea că un nou furnizor se substituie în totalitate sau în parte furnizorului inițial nu implică alte modificări substanțiale ale contractului sau ale acordului-cadru.”

6 Instanța de trimitere precizează că din articolul 13 alineatul 2 din capitolul 17 din această lege rezultă că o astfel de înlocuire a furnizorului presupune că noul furnizor nu trebuie să fie exclus în temeiul unuia dintre motivele de excludere prevăzute de legea menționată și că acesta îndeplinește criteriile de selecție stabilite în contractul inițial.

Litigiul principal și întrebarea preliminară

7 Patru acorduri-cadru cu reluarea competiției, pentru cumpărarea a diferite materiale informatice, au fost atribuite de Agenția Națională pentru Servicii Juridice pe baza unei proceduri restrânse în temeiul lagen (2007:1091) om offentlig upphandling (Legea nr. 1091 din 2007 privind achizițiile publice), abrogată între timp. În această procedură, 17 candidați s-au calificat pentru selecție, printre care Advania, Dustin și Misco AB. În timp ce Dustin și Misco au figurat printre cei nouă candidați care au fost invitați să depună

oferte, Advania nu a figurat printre aceștia. La finalizarea procedurii menționate, au fost atribuite în favoarea Misco acorduri-cadru în cele patru domenii în cauză, iar în favoarea Dustin au fost atribuite acorduri-cadru în două domenii.

- 8 Printr-o scrisoare din 4 decembrie 2017, Misco a solicitat Agenției Naționale pentru Servicii Juridice să autorizeze cesiunea către Advania a celor patru acorduri-cadru al căror titular era. La 12 decembrie 2017, Misco a fost declarată în faliment și, la 18 ianuarie 2018, administratorul său judiciar a încheiat un acord cu Advania care prevedea cesiunea acordurilor-cadru menționate. Agenția Națională pentru Servicii Juridice a autorizat această cesiune în luna februarie 2018.
- 9 În aceste condiții, Dustin a sesizat Förvaltningsrätten i Stockholm (Tribunalul Administrativ cu sediul în Stockholm, Suedia) cu o acțiune având ca obiect declararea nulității acordurilor-cadru dintre Advania și Agenția Națională pentru Servicii Juridice.
- 10 Förvaltningsrätten i Stockholm (Tribunalul Administrativ cu sediul în Stockholm) a respins acțiunea respectivă. Acesta a considerat că Agenția Națională pentru Servicii Juridice constatare în mod corect că succesiunea în cauză rezulta din operațiunea de restructurare a Misco și că Advania obținuse acordurile-cadru în discuție și dobândise ramurile de activitate care permiteau executarea acestora, în condițiile prevăzute la articolul 13 din capitolul 17 din Legea privind achizițiile publice, care transpune în dreptul suedez articolul 72 alineatul (1) litera (d) punctul (ii) din Directiva 2014/24.
- 11 Dustin a declarat apel împotriva hotărârii pronunțate de Förvaltningsrätten i Stockholm (Tribunalul Administrativ cu sediul în Stockholm) la Kammarrätten i Stockholm (Curtea de Apel Administrativă din Stockholm, Suedia), care a admis apelul, pronunțând nulitatea celor patru acorduri-cadru dintre Advania și Agenția Națională pentru Servicii Juridice. Această instanță a apreciat că Advania nu putea fi considerată succesori cu titlu universal sau cu titlu particular al Misco, în sensul articolului 13 din capitolul 17 din Legea privind achizițiile publice, întrucât, cu excepția acordurilor-cadru în cauză, Misco nu a cedat practic nimic activitate către Advania. În susținerea acestei concluzii, Kammarrätten i Stockholm (Curtea de Apel Administrativă din Stockholm) a arătat că un singur salariat al Misco s-a alăturat ulterior Advania, că lista clienților Misco nu era integral actualizată sau pertinentă, că anumiți clienți ai Misco își schimbaseră deja furnizorul și că niciun element nu tindea să dovedească faptul că Advania preluase unii dintre subcontractanții Misco sau că alte acorduri-cadru publice fuseseră cedate Advania, deși Misco avea calitatea de parte la cel puțin un alt acord-cadru public.
- 12 Advania și Agenția Națională pentru Servicii Juridice au formulat fiecare recurs împotriva hotărârii Kammarrätten i Stockholm (Curtea de Apel Administrativă din Stockholm) la Högsta förvaltningsdomstolen (Curtea Administrativă Supremă, Suedia). În recursurile formulate, acestea nu contestă aprecierea instanței de apel cu privire la natura și întinderea elementelor acoperite de cesiunea în cauză. Totuși, ele arată că o astfel de cesiune îndeplinește condiția unei succesiuni universale sau parțiale, prevăzută la articolul 13 din capitolul 17 din Legea privind achizițiile publice.
- 13 În fața instanței de trimitere, Advania susține că Directiva 2014/24 nu impune cedarea, pe lângă acordurile-cadru, a unei activități de o anumită natură sau de o anumită amploare noului contractant care îl înlocuiește pe cel căruia autoritatea contractantă i-a atribuit inițial contractul.
- 14 Agenția Națională pentru Servicii Juridice arată în acțiunea introdusă la instanța de trimitere că noțiunea de „succesiune universală sau parțială”, care constituie una dintre modalitățile de cesiune prevăzute de dispozițiile în cauză ale Legii privind achizițiile publice și ale Directivei 2014/24, ar trebui interpretată în sensul că contractantul cesionar este obligat să se substituie contractantului inițial doar în drepturile și obligațiile care rezultă din contract sau din acordul-cadru în cauză. Prin impunerea, pe lângă această substituție, a transferului de activități sau a transferului de patrimoniu, aplicabilitatea dispozițiilor menționate ar fi puternic limitată. Aspectul fundamental ar fi ca noul contractant să poată executa contractul sau acordul-cadru în cauză în conformitate cu condițiile și cerințele stabilite inițial.

- 15 La rândul său, Dustin susține în fața acestei instanțe că condiția referitoare la preluarea poziției contractantului inițial prin succesiune universală sau parțială ca urmare a unor operațiuni de restructurare a societății comerciale, prevăzută la articolul 72 alineatul (1) litera (d) punctul (ii) din Directiva 2014/24, acoperă situațiile în care ramurile de activitate vizate de contractul sau de acordul-cadru în cauză sunt transferate noului contractant. Transferul contractului sau al acordului-cadru în cauză este doar accesoriu în raport cu transferul de activitate. Cesiunea contractelor sau a acordurilor-cadru care au făcut obiectul unor cereri de ofertă fără cesionarea simultană a ramurilor de activitate respective ar conduce nu numai la traficul de astfel de contracte sau acorduri-cadru, ci ar permite și transferul parțial de drepturi și obligații care decurg din aceste contracte sau acorduri-cadru.
- 16 În aceste condiții, Högsta förvaltningsdomstolen (Curtea Administrativă Supremă) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„Împrejurarea că un nou furnizor a preluat drepturile și obligațiile care reveneau furnizorului inițial în temeiul unui acord-cadru, după ce furnizorul inițial a fost declarat în stare de faliment, iar acordul respectiv a fost transferat împreună cu masa falimentului, impune să se considere că noul furnizor a preluat poziția furnizorului inițial în condiții precum cele prevăzute la articolul 72 alineatul (1) litera (d) punctul (ii) din Directiva privind achizițiile publice?”

Cu privire la întrebarea preliminară

- 17 Prin intermediul întrebării formulate, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 72 alineatul (1) litera (d) punctul (ii) din Directiva 2014/24 trebuie interpretat în sensul că trebuie să se considere că un operator economic care, ca urmare a declarării în stare de faliment a contractantului inițial care a condus la lichidarea sa, nu a preluat decât drepturile și obligațiile acestuia din urmă care decurg dintr-un acord-cadru încheiat cu o autoritate contractantă a preluat poziția respectivului contractant inițial prin succesiune, în condițiile prevăzute de dispoziția menționată.
- 18 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, în general, substituirea unui nou contractant în locul celui căruia autoritatea contractantă îi atribuisese inițial contractul trebuie considerată ca reprezentând o schimbare a unuia dintre termenii esențiali ai contractului de achiziții publice în cauză și, prin urmare, ca o modificare substanțială a contractului, care trebuie să conducă la o nouă procedură de achiziție aferentă contractului astfel modificat, în conformitate cu principiile transparenței și egalității de tratament care stau la baza obligației de concurență între candidații potențial interesați din diferite state membre (a se vedea în acest sens Hotărârea din 19 iunie 2008, presstext Nachrichtenagentur, C-454/06, EU:C:2008:351, punctele 40 și 47). Acest principiu a fost consacrat la articolul 72 alineatul (4) litera (d) din Directiva 2014/24.
- 19 Rezultă din jurisprudența Curții că principiul egalității de tratament și obligația de transparență care rezultă din acesta se opun ca, după atribuirea unui contract de achiziții publice, autoritatea contractantă și ofertantul câștigător să aducă dispozițiilor acestui contract modificări de asemenea natură încât aceste dispoziții să prezinte caracteristici substanțial diferite de cele ale contractului inițial (a se vedea în acest sens Hotărârea din 7 septembrie 2016, Finn Frogne, C-549/14, EU:C:2016:634, punctul 28).
- 20 Cu titlu de excepție, articolul 72 alineatul (1) litera (d) punctul (ii) din directiva menționată prevede că un contractant nou poate, fără o nouă procedură de achiziții în conformitate cu aceeași directivă, să îl înlocuiască pe cel căruia autoritatea contractantă i-a atribuit inițial contractul drept consecință a preluării poziției contractantului inițial prin succesiune universală sau parțială, ca urmare a unor operațiuni de restructurare a societății comerciale, inclusiv preluare, fuziune, achiziție sau insolvență, de către un alt operator economic care îndeplinește criteriile de selecție calitativă stabilite inițial, cu condiția ca aceasta să nu implice alte modificări substanțiale ale contractului și să nu se facă în scopul de a eluda aplicarea directivei menționate.
- 21 Reiese astfel din modul de redactare a acestui articol că subordonează aplicarea excepției în cauză în special condiției potrivit căreia înlocuirea fostului contractant se datorează unei preluări a poziției

contractantului inițial prin succesiune universală sau parțială care intervine ca urmare a unor operațiuni de restructurare a societății comerciale, inclusiv insolvență.

- 22 În speță, instanța de trimitere ridică problema dacă condiția privind preluarea poziției contractantului inițial prin succesiune universală sau parțială ca urmare a unei insolvențe este îndeplinită atunci când noul contractant preia numai drepturile și obligațiile care decurg din acordul-cadru încheiat cu autoritatea contractantă și nu preia în totalitate sau în parte activitatea contractantului inițial care intră în domeniul de aplicare al acestui acord-cadru.
- 23 În această privință, este necesar să se arate, în ceea ce privește modul de redactare a articolului 72 alineatul (1) litera (d) punctul (ii) din Directiva 2014/24, în primul rând, că înlocuirea contractantului căruia autoritatea contractantă i-a atribuit inițial contractul nu este autorizată decât „drept consecință [...] a preluării poziției contractantului inițial prin succesiune universală sau parțială”. Rezultă că această succesiune poate implica preluarea de către noul contractant a ansamblului sau numai a unei părți din patrimoniul contractantului inițial și, prin urmare, poate implica, astfel cum a arătat domnul avocat general la punctul 43 din concluzii, numai transferul unui contract de achiziții publice sau al unui acord-cadru care ține de patrimoniul contractantului inițial.
- 24 În plus, trebuie să se observe, astfel cum a procedat domnul avocat general la punctul 95 din concluzii, că impunerea unui transfer de patrimoniu în scopul de a evita o eludare a normelor de atribuire nu se dovedește necesară, având în vedere că cesiunea contractului de achiziții publice sau a acordului-cadru este, în orice caz, supusă condiției, prevăzută la articolul 72 alineatul (1) litera (d) punctul (ii) din Directiva 2014/24, de a nu constitui un mijloc de eludare a aplicării acestei directive.
- 25 Mai mult, deși este adevărat că o astfel de interpretare a noțiunii de „succesiune parțială” care figurează la articolul 72 alineatul (1) litera (d) punctul (ii) din Directiva 2014/24 nu este suficientă în sine pentru a asigura că noul contractant execută contractul sau acordul-cadru în discuție cu o capacitate echivalentă cu cea a contractantului inițial, astfel cum arată Dustin, nu este mai puțin adevărat că această dispoziție prevede că o asemenea succesiune este supusă condiției ca noul contractant să îndeplinească criteriile de selecție calitativă stabilite inițial.
- 26 Prin urmare, din modul de redactare a articolului 72 alineatul (1) litera (d) punctul (ii) din Directiva 2014/24 reiese că noțiunea de „insolvență”, care este cuprinsă în noțiunea de „operațiuni de restructurare”, include modificările structurale ale contractantului inițial, între care insolvența, care cuprinde falimentul care conduce la lichidare.
- 27 În al doilea rând, în ceea ce privește domeniul de aplicare al noțiunii de „insolvență”, care este cuprinsă în noțiunea de „operațiuni de restructurare”, este necesar să se examineze dacă aceasta presupune ca noul contractant să preia în totalitate sau în parte activitatea care intră în domeniul de aplicare al acordului-cadru în discuție.
- 28 Deși primele trei situații enumerate cu titlu de exemple de „operațiuni de restructurare” la articolul 72 alineatul (1) litera (d) punctul (ii) din Directiva 2014/24, și anume preluarea, fuziunea și achiziția, pot implica menținerea cel puțin a unei părți din activitatea contractantului inițial, nu este mai puțin adevărat că această dispoziție enumeră de asemenea insolvența ca exemplu de restructurare, care poate conduce, astfel cum a arătat domnul avocat general la punctul 47 din concluzii, la dizolvarea societății insolubile. Or, nu există nicio indicație în textul acestei dispoziții în sensul că noțiunea de „insolvență” ar trebui interpretată nu în sensul său obișnuit menționat mai sus, ci ca fiind limitată la situațiile în care activitatea contractantului inițial care permite executarea contractului de achiziții publice este continuată, cel puțin în parte.
- 29 O astfel de indicație nu figurează nici în considerentul (110) al acestei directive, care menționează declararea insolvenței împreună cu reorganizările interne, preluările, fuziunile și achizițiile, ca situații care implică „anumite schimbări structurale” ale adjudecatarului.

- 30 În această privință, trebuie, desigur, să se arate că articolul 72 alineatul (1) litera (d) punctul (ii) din Directiva 2014/24 și, prin urmare, noțiunea de „insolvență” trebuie interpretat în mod strict în măsura în care, astfel cum reiese din cuprinsul punctelor 20 și 21 din prezenta hotărâre, articolul menționat prevede o excepție. Totuși, astfel cum a observat domnul avocat general la punctul 62 din concluzii, această interpretare nu poate priva excepția respectivă de efect util. Or, aceasta ar fi situația dacă noțiunea de „insolvență” ar fi limitată numai la situațiile în care activitatea contractantului inițial care intră în domeniul de aplicare al acordului-cadru în cauză ar fi reluată de noul contractant, cel puțin în parte, și dacă această noțiune nu ar fi interpretată în sensul său obișnuit mai larg.
- 31 Prin urmare, din modul de redactare a articolului 72 alineatul (1) litera (d) punctul (ii) din Directiva 2014/24 reiese că noțiunea de „restructurare” include modificările structurale ale contractantului inițial, între care insolvența, care cuprind falimentul care conduce la lichidare.
- 32 Această interpretare textuală a articolului 72 alineatul (1) litera (d) punctul (ii) din Directiva 2014/24 este, în plus, conformă cu obiectivul principal urmărit de articolul 72 din directiva menționată, astfel cum este enunțat în considerentele (107) și (110) ale acesteia. Potrivit considerentelor respective, Directiva 2014/24 urmărește să precizeze condițiile în care modificarea unui contract pe perioada executării sale necesită o nouă procedură de achiziție, ținând cont de jurisprudența relevantă a Curții de Justiție a Uniunii Europene referitoare la principiile transparenței și egalității de tratament.
- 33 În această privință, trebuie arătat, în primul rând, că această interpretare a articolului 72 alineatul (1) litera (d) punctul (ii) din Directiva 2014/24 se întemeiază pe sensul obișnuit al noțiunilor care figurează în dispoziția amintită, fără a impune, spre deosebire de interpretarea propusă de Dustin și de Comisie, criterii suplimentare care nu figurează în aceasta.
- 34 În al doilea rând, interpretarea menționată ține seama de jurisprudența Curții, în special de Hotărârea din 19 iunie 2008, presetext Nachrichtenagentur (C-454/06, EU:C:2008:351), din care rezultă că reorganizările interne ale contractantului inițial pot constitui modificări nesubstanțiale ale termenilor contractului de achiziții publice în cauză care nu impun deschiderea unei noi proceduri de achiziție.
- 35 Astfel, în considerentul (110) al Directivei 2014/24, insolvența este enumerată fără rezerve ca unul dintre exemplele de modificări structurale ale contractantului inițial care nu sunt contrare principiilor transparenței și egalității de tratament pe care se întemeiază această jurisprudență. Așa cum a arătat domnul avocat general la punctele 84 și 85 din concluzii, insolvența contractantului inițial, inclusiv falimentul care conduce la lichidarea acestuia, reprezintă o împrejurare extraordinară înainte de survenirea căreia contractul de achiziții publice sau acordul-cadru în cauză a făcut deja obiectul unei proceduri concurențiale în conformitate cu Directiva 2014/24 și, în temeiul articolului 72 alineatul (1) litera (d) punctul (ii) din această directivă, nu poate nici să determine alte modificări substanțiale, în special cele referitoare la criteriile de selecție calitativă stabilite inițial, nici să urmărească eludarea aplicării directivei menționate.
- 36 Jurisprudența amintită la punctul 34 din prezenta hotărâre nu privește însă nici insolvența contractantului inițial, nici, în general, situațiile în care o modificare substanțială a contractantului inițial nu necesită o reluare a competiției. Prin urmare, această jurisprudență nu se opune interpretării care reiese din cuprinsul punctului 31 din prezenta hotărâre.
- 37 Interpretarea articolului 72 alineatul (1) litera (d) punctul (ii) din Directiva 2014/24 în sensul stabilit la punctul 31 din prezenta hotărâre este susținută și de obiectivul specific al excepției prevăzute de această dispoziție, care este, astfel cum a arătat domnul avocat general la punctele 82 și 83 din concluzii, acela de a introduce o anumită flexibilitate în aplicarea normelor pentru a răspunde în mod pragmatic unui ansamblu de situații extraordinare, precum insolvența adjudecatarului, care îl împiedică să execute contractul de achiziții publice în cauză. Or, astfel cum a arătat domnul avocat general la punctul 83 din concluzii, problema creată de insolvență, la care legiuitorul Uniunii a încercat să răspundă, nu se pune diferit după cum activitățile adjudecatarului devenit insolubil sunt continuate, cel puțin în parte, sau încetează complet.

38 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, trebuie să se răspundă la întrebarea adresată că articolul 72 alineatul (1) litera (d) punctul (ii) din Directiva 2014/24 trebuie interpretat în sensul că trebuie să se considere că un operator economic care, ca urmare a intrării în faliment a contractantului inițial care a condus la lichidarea sa, nu a preluat decât drepturile și obligațiile acestuia din urmă care decurg dintr-un acord-cadru încheiat cu o autoritate contractantă a preluat poziția contractantului inițial prin succesiune parțială, ca urmare a unor operațiuni de restructurare a societății comerciale, în sensul dispoziției menționate.

Cu privire la cheltuielile de judecată

39 Întrucât, în privința părților din acțiunea principală, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a patra) declară:

Articolul 72 alineatul (1) litera (d) punctul (ii) din Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE trebuie interpretat în sensul că trebuie să se considere că un operator economic care, ca urmare a intrării în faliment a contractantului inițial care a condus la lichidarea sa, nu a preluat decât drepturile și obligațiile acestuia din urmă care decurg dintr-un acord-cadru încheiat cu o autoritate contractantă a preluat poziția contractantului inițial prin succesiune parțială, ca urmare a unor operațiuni de restructurare a societății comerciale, în sensul dispoziției menționate.

Semnături

* Limba de procedură: suedeza.